

Men når jeg tager ordet, er det for at sætte et par enkelte kendsgerninger på plads og i relation.

Jeg vil gerne sige til hr. Auken her fra talerstolen, som jeg har sagt i så mange andre sammenhænge, og som vi åbenbart har behov for at blive ved med at sige: Venstre går ikke ind for en afvikling af vindkraften. Lad mig gentage: Venstre går ikke ind for en afvikling af vindkraften.

Der er ikke noget i den politik, vi har ført, og i de forlig, vi står bag, som berettiger hr. Auken til at komme med den påstand. Effekten fra vindkraften er i dag større, end den var sidste år og forrige år. Det er rigtigt; at der er blevet færre møller til forskønnelse af landskabet, fordi vi har forlænget en skrotningsordning, men produktionen fra disse møller er i år større, end den var sidste år. Det er kendsgerningerne. At man så vil varetage forbrugerens økonomiske interesser og erhvervslivets konkurrenceevne ved at sørge for, at produktionen foregår på de markeds-mæssigt bedst mulige vilkår, det er kun et ønske om at få flere interesser til at gå op i en højere enhed. Det synes jeg hr. Auken burde anerkende.

Der er ikke grundlag for at skyde os andet i skoene, men desuagtet var hr. Aukens erfaringer og observationer omkring Kinas energi- og miljøpolitik da unægtelig interessante at høre.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Sagt til hr. Auken: Det er jo meget muligt, at en del af Kina kan klare sig ved hjælp af vindmøller, men der vil stadig væk være et kæmpestort behov for kul i Kina.

Derfor er jeg meget glad for at kunne sige, at der i forbindelse med den CO₂-kvote-lov, L 8, er blevet indføjet, at de nuværende midler til forskning og udvikling af nye teknologier også kan gå til kulteknologi. Mon ikke der var et kæmpestort behov for, at vi netop udviklede den energi? Der vil jo være et meget, meget, meget stort potentiale for at nedbringe forureningen fra de store kulkraftværker i Kina i stedet for bare at se på det og sige, at det hele skal klares med vindmøller.

Derfor er jeg meget, meget lykkelig for, at vi nu i Danmark får nogle midler, som kan bringe den teknologi til Kina, hvor man virkelig får noget miljø for pengene alene med den ny teknologi, der kan bringe emissionerne fra de store kraftværker ned.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hvor ville jeg være glad, hvis hr. Kim Andersen havde ret, når han siger, at man ikke har noget ønske om at afvikle udbygningen af vindkraft i Danmark; hvor ville jeg være glad, hvis jeg kunne tro det.

Sidste kvartal blev der ikke opsat en eneste mølle. Efter den skrotningsordning, man overtog fra tidligere aftaler, som man ganske rigtigt forlængede, men som nu løber ud, er der ikke blevet opsat en eneste vindmølle i Danmark. Den nuværende regering aflyste som noget af det allerførste – uden overhovedet at tænke på, hvilket signal det var til resten af verden – den aftale, vi havde med elselkskerne om at bygge yderligere tre vindmølleparker.

Man har lovet her i efteråret at ville komme med udbudsmateriale til en ny vindmøllepark. Når man ikke er kommet med det, er det – det kommer vi også tilbage til under næste punkt – fordi alle har sagt, at de ikke vil medvirke til det. Når der kommer folk rejsende til Danmark, får de at vide: Det er på vej ned.

Kl. 17.00

I regeringens egen klimastrategi står der, at det ikke engang kan betale sig at bruge vedvarende energi, hvis man skal nedbringe: Det er for dyrt. Jamen hvordan skal kinesere og andre få det indtryk, at vi selv helhjertet går ind for anvendelsen af vedvarende energi og energibesparelser, hvis vi siger, at det er for dyrt for Danmark? Hvordan skulle det være godt for dem, hvis ikke det er godt for os selv?

Det er problemet. Jeg tror i virkeligheden, at hr. Kim Andersen er oprigtig, når han siger, at Venstre ikke ønsker at afskaffe det. Det kan man jo næsten heller ikke ønske sig, for det er jo tusindvis af arbejdspladser, mange milliarder kroner i eksport, teknologiudvikling osv.

Men som vi jo vil høre om under næste punkt, er industrien ved at miste modet. Teknologiudviklingen og forskningen er gået i stå, opstillingen er ophørt, og ingen vil byde på de betingelser, der nu bydes. Det kommer vi jo tilbage til, for vi er kommet med et konkret forslag til, hvad man kan gøre, og der har hr. Kim Andersen mulighed for ved at svare imødekommende og positivt på det næste forslag på Folketingets dagsorden at vise, at det ikke bare er smukke hensigter, men at der er realiteter bag ordene.